

Kicsit rendhagyóra sikerült a 6. alkalommal megrendezett Augusztusi Rondella Tárlatunk röviden ART kiállításunk megnyitója.

A képeket már napokkal korábban látni lehetett. A megnyitó előtt még azon beszélgettünk, hogy egyáltalán kell-e megnyitó.

Aztán arra jutottunk, hogy kell.

Az **elefántnak** is azért van ormánya, hogy ne kezdődjön, olyan hirtelen az a marha nagy állat. Kiállításunk, ha nem is elefánt méretű, de megérdemli, hogy megálljunk egy pillanatra és **beszéljünk róla**.

Lássunk neki, nézzük az **ormányt!**

A Tárlat időpontját minden évben az augusztus 29-i Magyar Fotográfia napja köré a **Magyar Fotóművészeti Alkotócsoporthoz Országos Szövetsége** koordinálásban országosan szerveződő Fotóhónap rendezvénysorozat adja.

1840. augusztus 29-én készült nyilvános eseményen az első dagerotípiát. Erről tudósított a Magyar Tudós Társaság évkönyveinek V. kötete, amely hitelesen beszámolt a rendkívüli bemutatóról. Innen tudhatjuk, hogy a Magyar Tudós Társaság tizenegyedik nagy gyűlésén, Vállas Antal rendes tag a nemzeti kaszinó Duna felé fekvő termeiben egybegyűlt társaságnak két, olajozás és égetés nélkül készült Daguerre-féle fényképet készített és mutatott be. Ezzel bizonyítva, hogy birtokában van mindannak a tudásnak, amellyel élethű képeket alkothat a világról.

Ennek a tudásnak most már mi is birtokosai vagyunk.

Az idei ART a **Minimál téma köré csoportosul**. Eddig minden közös kiállításunk egy - **egy témát** járt körül. Jártunk már a zene, a vers, a fény, idő, emlékezés és sok más téma körül. A **kiállításaink lényege**, hogy egy fotográfustól, fotóművésztől csak **egy képet** állítunk ki **nagy méretben**. A téma adott, mindenki a saját világlátása szerint járja körbe a témát és tesz le egy képet az asztalra.

A kiállítás megnyitónk **rendhagyó**, mert egy megnyitó általában **két fő vonal mentén** szokott lezajlani. Az egyik fajtában a megnyitót tartó személy **bemutatja** az alkotót, alkotókat elmondja a képek alapján szerzett **benyomásait, érzéseit**. A másik fajta megnyitón a **képekről beszél**, a készítés körülményeiről az egyes képek által sugalmazott mondanivalóról.

... és közben zene, vers.

Az idei ART megnyitója ettől **eltérő**. **A téma motiválta**.

Nem kértünk fel a betűforgatáshoz értő szakembert (mert akit felkértünk minimális idővel rendelkezett), **nem küldtünk** postai úton meghívókat (mert minimális költségkeretből gazdálkodunk) és a büfénk sem fogja az állófogadások bőségét nyújtani.

Bár a fotóművészet mellett **konyhaművészet** sem áll messze a kör néhány tagjától.

A képekről is inkább **beszéljenek** maguk az **alkotók**. Emailben gyűjtöttem össze az alkotók gondolatait képeiről.

/Kiss Péter figyelme az utóbbi időben a tájképfotózás felé terelődött.

Az épített és a természetes képi elemek alkotta **egység** vagy adott esetben **ellentét** ragadja meg a figyelmem, amit a képképzés formanyelvén kívánok közölni a szemlélővel. Igyekeztem kevés képi elemmel visszaadni a fotózás helyszínén szerzett **benyomást**, nem törekedve a valóságyszerű ábrázolásra, de megtartva a táj eredendő inspirációját.

/Kránitcz András képén

Ablakok, letisztult formák, színek nélkül. A lehető legkevesebb szín, a lehető legkevesebb forma. A fényképet a fény, az árnyékok és a vonalak ritmusa határozza meg.

/Pócza Gábor - a saját képeimről órákat tudnék beszélni, de

Sárga, kék, nyár, meleg, pihenés, nyaralás, nyugalom, a letisztult forma és az egymást kiegészítő színek egyszerűsége, a forma lendülete. Nálam ez a Minimál.

/Hajdú László képe a Pálos kolostorban készült.

- Tetszett a hely egyszerűsége, de mégis összetett volta. Ezzel a képpel tudnám kifejezni a legjobban a hely hangulatát.
- Minimális szín, minimális forma, minimális görbületek, minimális felületek, minimális fény
- Ha többet tudnék írni a képeimről, akkor költő lennék nem fotós.

/Bánfalvi Kata

Geometriai formák, a minket körülvevő világ legegyszerűbb elemei láthatók.

Csővek, amik nem vezetnek sehová? Rejtélyes vonalak, amik nem kapcsolódnak egymáshoz, de mégis vezetnek a szemet? **Bízzuk a nézőre!** Egy képben mindig hárman vannak. Az alkotó, a kép és a néző. Tegyük hozzá nézőként Önök is a magukét!

/Németh Béla - egyszerű beavatkozás nélküli a fényképén nagyon egyszerű vonalak vannak - a sínek és a vezetékek egyenesei, **de** nem a megszokott párhuzamosan, hanem egymást keresztezve, elágazva. Mindnyájan láttuk már, de olyan minimális jelentőséggel bírnak számunkra, hogy nem igen figyelünk fel rájuk. Mindaddig, amíg nem történnek a síneken olyan - szerencsére nagyon ritka - balesetek, mint a mostani spanyolországi, vagy svájci. Ilyenkor a minimális figyelemből maximális lesz.

/Hainer Istvánt az "urban" téma érdekli

Képeimmel ezt a világot vizsgálom, próbálom közvetíteni.

A kép világa a városi alapelemekből illetve azok hiányából táplálkozik. Az egyetlen "bio, zöld" az ember a nagyvárosokban. Elveszett és kicsi, könnyen agyonnyomhatják a falak. Valakit agyonnyom, valaki továbbmegy.

kb erről szól a képem:-)

/G.Nagy László

Az út üres, / de működését abba sose hagyja.

És mélységes, / mindennek ősatya.

Élét tompítja, / görcseit oldja, fényét fakítja, / elvegyül porba.

Megfoghatatlan / és mégis van.

Én nem tudom, ki a szülője, / de vénebb, mint a tünemények őse.

ez a Lao Ce idézet jutott eszembe G.Nagy Laci képe kapcsán.

/Ambrits Tamás fényképkísérletéről a következőket írta:

Szeretek kísérletezni a fotókkal, témákkal, technikákkal. A digitális világ magával ragad, nagyon jó eszköz a vízióim megvalósítására. Ebben az esetben viszont nem a digitális kísérletezés, hanem a tárgyak érdekeltek. Ez a kép egy sorozat része. A sorozatban azzal kísérleteztem, hogy a mindennapokban, naponta, megszokásként használt tárgyaink kiragadva a szokott környezetből, egy sterilebb, tisztább, ingerszegényebb környezetbe helyezve teljesen másképpen "működnek". A tányér, villa, csipeszek, gyertya más-más hangulatban köszön vissza, amikor már nem csak kísérőként, hanem főszereplőként jelennek meg, mint egy-egy kompozíció része.

/Herr József szokatlan, de rá jellemző módon értelmezte a MINIMALT

A mostani színes, mozgalmas világunk nagyon könnyen becsaphat minket, mert nagyon felszínes, talmi ez a csillogás. Ez nagyon jól látszik pl. a kider tojásokban elhelyezett játékokon

· Juj mennyire színes – első ránézésre: aztán 30-40 féle színnél nem tudnánk többet összeszámolni, miközben a szemünk képes több millió színt megkülönböztetni

· Juj mennyiféle forma van, mind különböző – aztán ugyanazokat a durva, egyszerű, sorjás formákat látjuk, akár egy autóról, akár egy emberről, akár egy virágról van szó

/Németh Csaba egy Parádi Richárd verssel mesélt képéről:

Tükörbe nézve megláttalak

Nem szeretsz? Nem akadály.

Marad másik hétmilliárd.

Ugye látod a tükröt is?

Szemeidben én, mint rózsatövis.

Kiszökik börtönéből a lelked.

Rácsait magad hegesztetted.

Árad az energia tömör csöveiből,

Degeszre tömi magát félelmeidből.

/Ujvari Gábor

egy díjazott sorozat egy képén mutatja be a négy őselem egyikét a vizet, amely számára nyugalmat áraszt. A többit a Önökre, a nézőkre bízta.

/Mayer Kornél szerint

A világ minden eleme műalkotás: legyen az ember alkotta épület, tárgy, képződmény. Mindegy, hogy mi hozza létre a természet, vagy az ember. Nézzünk szét akár egy mezőn! Vegyük észre a kis virágot is! Az én dolgom mindössze annyi, hogy más perspektívából mutassam meg, hogy egy apró virág is lehet művészien minimális.

Sokszor a kevesebb több.

Lassíts! Nézz körül! Az egyszerű : szép.

Többször kérdezték tőlem.

- Miért érdemes kiállítás megnyitókra eljárni?

Csak állunk, hallgatjuk az okosságot, eszünk, iszunk, beszélgetünk egyet oszt jónapot. A képeket a nyitvatartás ideje alatt sokkal **nyugodtabban** meg lehet nézni.

Szerintem azért érdemes eljönni, mert a képekhez, alkotásokhoz mindig **kapunk** valami pluszt, kiegészítő információt. **Nem megmagyarázni** kell a képeket, mert az már régen **rossz**, ha egy képet **magyarázni** kell, hanem egy pár gondolattal **motiválni** a nézőt. **Könnyebbé** téve a kép, a kép által közvetített üzenet **megértését**.

Szóval **örülök**, hogy eljöttek a megnyitókra remélem érdemes volt!

... és ha már az **elefántos** hasonlattal kezdtem, akkor az legyen a farka annak a marha nagy állatnak, hogy megkóstolják **Herr József valamint Ambrits Tamás konyharemekét** és kortyolnak a XXXXX pince boraiból.

Sopron, 2013. augusztus 1.